

РЕШЕНИЕ

№ 489

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11198** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Б. Ф.-гражданин на И. срещу Решение №ВР-15/26.10.2020 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ,с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ УП-18085/07.10.2020 година на Б. Ф. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ, и най- вече, че е нарушена нормата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ, тъй като са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя. Посочва се още, че за да се приложи нормата на чл.76б от ЗУБ, то следва да е налице последваща молба и чужденецът да не е напуснал РБ, а в случая не е така. Сочи се още, че решението е издадено и в нарушение на чл.12 от АПК и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание,оспорващият-Б. Ф. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това, жалбата му се поддържа от адвокат С., редовно упълномощена.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ,

редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт Ч., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призвана се представлява от прокурор К., който намира подадената жалба за основателна и моли да бъде отменено решението.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 4461/20.06.2016 година Председател на ДАБ към МС на РБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С решение № 4459/28.06.2019 година, постановено по адм. дело № 6730/2016 година е отхвърлена жалбата на Б. Ф.- гражданин на И. срещу Решението на Председател на ДАБ към МС.

Решението на АССГ по горесцитираното дело е оставено в сила с Решение № 8752/02.07.2020 година на ВАС на РБ.

На 07.10.2020 година оспорващият депозирал втора а по ред молба за закрила, към която приложил писмени доказателства, като на 07.10.2020 година оспорващият е уведомен за възможността да представи допълнителни писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при разглеждане на молбата и в срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ молителят не е предоставил такива.

На 26.10.2020 година ответникът по оспорването издал оспореното Решеие №ВР-15, с което не допуснал последваща Молба, рег. № УП-180085/07.10.2020 година на ДАБ към МС от Б. Ф. до производство за предоставяне на закрила.

Решението е връчено на дата 28.10.020 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

Оспореното Решение №ВР-15/26.10.2020 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от некомпетентен орган. Още с определението за насрочване, съдът изрично **УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО ЛИЦЕТО З. С. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА РЕШЕНИЕТО Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА- ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ ДАБ КЪМ МС НА РБ, НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА, но доказателства за това по делото не се съдържат.** Липсата на доказателства, че лицето издало Решението заема длъжността- Интервюиращ орган прави същото издадено при липса на компетентност. В най-общ смисъл компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на

юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи,възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции.Най-често,компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер,предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК.Липсата на компетентност у издателя на решението, прави същото нищожно,непораждащо правни последици и предпоставя обявяването и, като личното дело следва да бъде върнато на компетентния орган за разглеждане на молбата за предоставяне на закрила , при което следва да се обсъдят подробно приложените към молбата писмени доказателства.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172,ал.2 АПК,
Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА РЕШЕНИЕ №ВР-15/26.10.2020 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанци при МС на РБ,с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с рег.№ УП-18085/07.10.2020 година на Б. Ф. до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА Б. Ф. НА ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия , на ответника по оспорването и на СГП.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: